

Felcsúti Hírlap

2021. november, X. évf., 11. szám (111.)

Szecsődi Ági rendhagyó gyermekfoglalkoztatója a könyvtárban

Interjú

Beszélgetés Bársony-Goda
Erzsébettel a hospice szolgálatról

Együtt

Maratoni társasozás
a Faluházban

Felfedezőben

Fischer Éva elhivatottsága és a Sulizsák
vagy épp az Erasmus+ program

Novemberi tartalom

3

Ötven év

Osztálytalálkozón a '70-ben végzett korosztály

4

Kuflikaland

Szecsődi Ági rendhagyó gyermekfoglalkoztatója
a könyvtárban

7

A játék bűvöletében

Maratoni társasozás a Faluházban

10

A festészet varázsa

Találkozás önkormányzatunk gazdasági vezetőjével

12

Jóságból

Egy anyaoththonba kerültek
a felcsúti asszonyok kézimunkái

14

Kedvezmények a bölcsődei ellátásban

Beszámoló a képviselő-testületi ülés döntéseiről

17

„Az életet igenlem”

Beszélgetés Bársony-Goda Erzsébettel
a hospice szolgálatról

20

Mesesarok

Téli vendégeim

22

Felfedezőben

Fischer Éva elhivatottsága és a Sulizsák
vagy épp az Erasmus+ program

25

Harangszó

Katolikus vagyok?
Legyetek híresek!

28

Kert

Alternatív örökzöldek

29

Konyha

Vegán cukkinifőzelék egybesült lencsefasírttal

30

Mozaik

Múltidéző Ötven év

Osztálytalálkozón a '70-ben végzett korosztály

Különleges nosztalgiázásának adott otthont általános iskolánk, amely egy napra megtelt a régi emlékeivel. November 6-án az 1970-ben végzett osztály tanulói tértek vissza az Endreszbe, hogy felidézzék iskoláskoruk legszebb pillanatait – ötven éve már, hogy elballagott ez a korosztály. „A járványhelyzet miatt az ötvenből ötvenegy év lett, kicsit késve került hát sor a jubileumi találkozóra – fogalmazott Flier Éva. – 1962-ben kezdtük az iskolát, negyvenketten voltunk az osztályban, 1970-ben harminchatan végeztünk. Az általános iskolai évek után szétszóródtunk, sokan a bicskei Vajda János Gimnáziumban, néhányan a székesfehérvári középiskolákban vagy épp különféle szakiskolákban tanultak tovább. De mindig mindnyájan egyetértettünk abban, hogy

szülőfalunk pedagógusai nagyon jó alapokkal bocsátottak utunkra, választott iskolájában és aztán a hivatásában mindenki megállta a helyét. Ezúttal is jó szívvel emlékeztünk vissza a Csörgöl Lajos igazgató által vezetett intézményre, amely szigorú, következetes, ugyanakkor szeretetteljes légkörben nevelt, tanított bennünket. Mind a mai napig hálás szívvel gondolunk tanárainkra, különösen osztályfőnökünkre, ifjabb Csörgöl Lajosra. Éppen ezért az iskolai nosztalgia, a régi emlékek és csínytevések – volt belőlük bőven – felidézése után a temetőbe vezetett az utunk, hogy az igazgató bácsi és osztályfőnökünk sírjára helyezzük a hála koszorúit.”

Nagy Enikő
Kép: Flier Éva

Téka Kuflikaland

Szecsődi Ági rendhagyó gyermekfoglalkoztatója a könyvtárban

„Nem is kifli. Nem is kukac. Nem is bab, de nem is kavic. Kufli. Egy kufli sok mindenre hasonlít, és semmire sem. Pattog, mint egy gumilabda, pedig nem is az. Színes, mint egy nyalóka, pedig nem ehető. Van kicsi, van nagy. Van kövér, és van sovány. Jönnek-mennek, sosem tudni, honnan hova.” A kuflirajongó felcsúti gyerkőcök legnagyobb öröme Dániel András egyszerű firkákból lett, kissé talán bumfordi, ám annál kedvesebb és murisabb figurái október végén könyvtárunkban is meglevenedtek, Szecsődi Ági egy csaknem egész napos foglalkoztatót kerekített iskolásainknak a népszerű gyermekmesét alapul véve.

„Csitt-csatt, csitt-csatt, kötöget a bálna, bár hát ebben van ügyesebb nála. Tök jó, tök jó! – dudorászik vígan, hidd el, kérlek, nem hazudok, így van!” – a közös mesenézést követően felhangzik a kuflik rapslágere, a Csitt-csatt dal, s a gyerekek nagy kacagás közepette máris táncra perdülnek, belebújva a különös figurák bőrébe. „Mivel a kuflik a falubeli kisiskolások, sőt még az óvodások körében is kedvelt mesehősnek számítanak, elhatároztam, hogy megörvendeztetem őket egy foglalkoztatóval, amely kimondottan Pofánka és a társak kalandjairól szól – mondja Szecsődi Ági. – Persze a kuflikról szóló legújabb animációs film, A kuflik és az Akármí betétdala sem maradhatott ki a programpontok közül, táncoltunk, énekeltünk, s ez a dal már átvezetett bennünket a foglalkoztató őszi kézműveskedésre hívó részébe, amelynek során képeket készítettünk préselt falevelekből, Rezván Erzsébet és lánya, Székely Henrietta jóvoltából díszítőket faragtunk és festettünk, s közben rengeteget nevtünk, jelmondatunkká választva a mese üzenetét: semmi sem az, aminek elsőre látszik, bármit beleképzelhetünk akármibe, amiből még lehet bármi.”

Ági – aki gyakran besegít édesanyjának, Szecsődi Zsuzsának a könyvtárban – néhány éve végzett óvodapedagógusként, ám a főiskola után sem hagyott fel a tanulással, a Mészáros Alapítvány ösztöndíjasaként jelenleg emberi erőforrások szakra jár, miközben a Talentis csoporton belül irodai adminisztrátorként dolgozik. „Gyermekekkel és felnőttekkel egyaránt szívesen foglalkozom, ezért választottam ezt a két hivatást, úgy vélem, jól kiegészítik egymást, s lehetővé teszik, hogy akár több irányba induljak el – árulja el. – A közeljövőben elsősorban a HR területén szeretném a tudásomat kamatoztatni, de semmiképp sem hagynám az óvodai vonalat elveszni. Kötődöm a falumhoz, itt képelem el magamat, s édesanyámnak köszönhetően akarva-akaratlan is benne vagyok a közösségi életben. Ezért is gondoltam arra, hogy a kuflikkal egy kis mókázásra hívom a gyerekeket. Szeretném, ha nekik is olyan boldog és szabad gyermekkoruk lenne, mint amilyen nekem volt. Szeretnék nekik adni valamit abból, amit én is kaptam – a mostani foglalkoztatót is erre alapoztam.”

Nagy Enikő, fotó: Tóth P. Flóra

Együtt A játék bűvöletében

Maratoni társasozás a Faluházban

A társasjáték több ezer éves múltra tekint vissza, a legelső táblajáték, amelyről írásos emlék maradt fenn, több mint háromezer éve született. Népszerűsége azóta töretlen, mi több, napjainkban a társasjáték a reneszánszát éli, dacára annak, hogy a virtuális valóság egyre nagyobb teret követel az ember életében. A Monopoly, az Activity és a Gazdálkodj okosan! után a fejlesztők kreativitásának hála egyre újszerűbb, igényesebb, ötletesebb játékok jelennek meg – nagyságrendileg: évente mintegy háromezeröttszáz új „társast” dobnak piacra, egyenes arányban a játékkedv drámai növekedésével. A társasjáték olyasmi, amit nem lehet, nem is kell kinőni, korántsem gyermeket, nem is idejétmúlt, a pozitív pszichológia a megmondhatója: igazi flow élményt ad. Felismerve a játék erejét november 5-én a Faluházban gyűltek össze a társasozás legnagyobb szerelmesei, hogy együtt, közösségben órákon át a kedvenc foglalatosságuknak hódoljanak.

A Dobble, a Dixit, a Bang!, a Fedőnevek, a Robbanó cicák, a Scrabble, a Catan telepesei és még sorolhatnánk – társasjátékok garmadája a Faluházban, némelyek igazi „gateway” játékok, vagyis rögvést behúzzák az embert a társasozás varázslatos világába, ahonnan aztán már nincs menekvés, s ez korántsem a véletlen műve. Ahogyan Süsü, Pom Pom vagy épp a Nagy Ho-Ho-Ho Horgász atyja, Csukás István mondja: a közös játék a legnagyobb dolog az életben. Elmerülni valamiben, feloldódni abban, amit csinálunk, belefeledkezni egy másik valóságba alighanem senkinek sem ismeretlen – flow élményt, boldogságot, kiegyensúlyozottságot, kreativitást, koncentrátságot jelent. Ebbe az áramlatba sodor bele minket a játék, fejleszt és átformál, olyat ad, ami által többek lehetünk, amit aztán magunkkal vihetünk a mindennapok valóságába – ezt tartja a tudomány, s hogy mennyire így van, azt első társasozós délutánunk is bizonyította.

Önkormányzatunk szervezésében a számtalan játék „gazdája”, két játékmester házaspár, a felcsúti Böbe és Zsolt, valamint a csákvári Anna és Gábor várta a játékos kedvéket a Faluházban. „Számomra nagyon sokat jelent a játék, szeretek újra gyermek lenni, szeretem, hogy beleélhetem magam bizonyos karakterekbe és helyzetekbe, de a legjobban az vonz a játékban, hogy valami olyat tud megmutatni az emberből, amit semmi más nem – meséli Böbe. – Tolsztoj is megmondta: semmiben sem nyilvánul meg olyan világosan az ember jelleme, mint a játékban. Komoly személyiségteszt lehet egy-egy társasjáték, kiderül belőle, valójában ki milyen.” „A mi családjunkban nem volt hagyománya a közös játéknak, egyedül az Activityt ismertem, de bekerültem egy társaságba, amelyet a társasjáték hozott össze, már akkor teljesen a rabja lettem, ám a játék

később Bőbivel is kapcsolódási pont lett. Korábban rendszeresen jártunk társaskörbe, ha pedig játékboltot látunk, nincs olyan, hogy ne menjünk be, s ne térjünk haza egy újabb játékkal – fogalmaz Zsolt. – Hiszem, hogy egyre nagyobb létjogosultsága van a világban a társasjátéknak, ezért is szeretnénk, hogy a faluban is kialakuljon a társasozók közössége.”

Böbe és Zsolt nap mint nap megnézik a „Mit játszunk?” YouTube-csatorna játékbemutatóit, s olykor a Játékfutár szolgáltatását is igénybe veszik, amely újabb és újabb társasjátékot szállít házhoz. Hasonlóan megrögzött Anna és Gábor is, akik ugyancsak társasklubok alapembereinek számítanak, hétfévente a barátaikkal jönnek össze, s akár órákon át csak játszanak. Meggyőződésük ugyanis, hogy a játék összeköt – éppen ezért hívta életre önkormányzatunk a felcsúti „társaskört” is, s az első játéknaphól szeretnének hagyományt teremteni. „Sokan szeretünk játszani, a legtöbbünknek odahaza rengeteg játékunk van, ám valljuk be, a hétköznapiakban nem mindig tudunk összegyűlni, és együtt játszani – mondja Schmidt Kata szervező. – A barátokkal beszélgetve kiderült, hogy a társasjáték másutt is nagy kedvenc, s gondoltuk: miért ne lehetne Felcsúton is játékest? Szeretnénk, ha idővel minél többen jönnének, megtapasztalnák a játék áldásos hatásait, s akár odahaza családotul nekiállnának játszani.” „Mikor kicsik voltak a gyerekek, nagyon sokat játszottunk, éjfélélig társasoztunk, beszállt az egész család, jókat kacagtunk – emlékszik vissza Kata édesanyja, Jutka. – De én még felnőttfejjel is imádok játszani, leginkább a kártyajátékokat kedvelem, s azt mondom: a játék tart fitten.”

Nagy Enikő
Fotó: Tóth P. Flóra

Arcvonalás A festészet varázsa

Találkozás önkormányzatunk gazdasági vezetőjével

A természetben tett kalandozásainak emlékképei öltenek formát festményein, mezei virágok és erdőrészletek – a felcsúti önkormányzat gazdasági vezetője, Ádámné Bacsó Erika néhány éve kezdett el festeni, egy egyszerű online tananyag hatására ragadott ecsetet, s olyannyira elbűvölte a festészet világa, hogy az alkotás mostanra élete egyik legmeghatározóbb része lett. Munkáit lakhelyén, Bicskén már egy kiállítás keretében is bemutathatta, legkedvesebb művei mellett most lapunk olvasói is megismerhetik a pénzügyi szakember festővé válásának történetét.

„Mindig jellemző volt rám, hogy bármit is csináltam, mellette folyamatosan tanultam, képeztem magam – kezdi Ádámné Bacsó Erika. – Kereskedelmi végzettséget szereztem, majd számítógépes operátor lettem, a két fiam megszületése után több mint tíz évig adminisztratív munkakörben, irodavezetőként dolgoztam, s ezalatt végeztem el a közgazdaságtant, amelyet aztán a hivatásomnak választottam. 2020-ban ennek köszönhetően kerültem ide, Felcsútra, hogy pénzügyi vezetőként segítsem a közösséget. Néhány éve, amikor felhagytam a tanulással, éreztem, hogy hiányzik valami az életemből. Ekkor jött a festészet. Nem az az ember vagyok, aki elmondhatja magáról, hogy mindig is szerettem rajzolni, s tehetségem is volt hozzá. Épp ellenkezőleg: soha nem voltam ügyes kezű. Nekem ezt tanulnom kellett, egészen az alaptól kezdtem, még azt sem tud-

tam, hogy az egyes színeket hogyan keverjem ki. Online tananyagokat böngészttem, s ahogy egyre inkább belemerültem, rájöttem, hogy ez az, amit kerestem. A festészet által képes vagyok kizökkenni a mókuskerekéből.”

Ha csak teheti, Erika alkot, rendszerint a hétvége teremti meg a festés számára a teret. „Ilyenkor tud a család néhány órára nélkülözni – mondja. – Amikor festek, teljesen kikapcsolok, ilyenkor ne zavarjon senki. Jellemző rám, hogy sokat agyalok, pörgök, ám amikor a vászon elé ülök, a gondok megszűnnek létezni. Olyankor csak a vászon van, és én. Hasonló élmény számomra a kirándulás is, járom a környéket, s közben fotókat készítek. Később aztán a fotón megörökített tájakat festem meg, de persze ahogyan egyre jobban képessé válok a különféle technikákat alkalmazni, egyre jobban beleviszem a képekbe

a saját egyéniségem is. Többnyire feszített vászonra dolgozom, kezdetben akrillal festettem, később olajra váltottam, mert az finomabb, tompább. Ahhoz, hogy egy-egy festmény elkészüljön, rendszerint három-négy órára van szükségem, de még napok múltán is hajlamos vagyok belenyúlni a képeimbe, igazából nem tudom azt mondani, hogy elkészültem, csak azt, hogy most már abbahagyom – meséli nevetve. – A férjem a legfőbb ítészem, ő szokta mondani: most már ne nyúlj hozzá!”

Erika első saját tárlatának ősszel a bicskei könyvtár adott otthont. „Valójában eszembe sem jutott, hogy kiállítsam a műveimet, mert azt vallom, hogy örök tanuló vagyok, ezek a képek csupán egy folyamat részei, nem azok a kész alkotások, amelyeket szeretnék vászonra álmódni – fejt ki. – Ám a barátaim noszogattak, biztattak, így

valósult meg a tárlat. Ha valaki néhány éve azt mondja nekem, hogy Erika, te festeni fogsz, és kiállítasod lesz, biztosan kinevetem, most viszont már nem is tudnám elképzelni az életem a festészet nélkül. A leginkább Claude Monet és Szinyei Merse Pál munkássága inspirál – a színviláguk, a stílusuk, minden ecsetvonásuk lenyűgöz engem. Szeretnék még tanulni, a festészetben is még inkább tökéletesedni. Úgy hiszem, kimondottan jó páros a pénzügy és a festészet. Hiszen csak akkor tudok jól teljesíteni a szakmámban, ha mellette van, amiből meríthetek. Ahogy Picasso mondta: »A művészet lemossa a lélekről a mindennapok porát.«” Számomra így foglалható össze a festészet lényege: olyasmi ez, amellyel a lelkemet simogatom, benne találtam meg önmagam.”

Nagy Enikő
Fotó: Tóth P. Flóra

Egy másért Jósból

Egy anyaoththonba kerültek a felcsúti asszonyok kézimunkái

Az elmúlt év tavaszán hirdette meg könyvtárunk „Egy gombolyag fonal” elnevezésű kezdeményezését, arra hívva közösségünk ügyes kezű asszonyait, hogy ragadjanak kötött vagy horgoltót, s készítsenek 50x50 centiméteres kötött-horgolt négyzeteket, amelyekből párnák, takarók, zsákok, tarisznyák formálódtak aztán, méghozzá nem csupán alkotóik és a közösség örömeire, hanem azért, hogy mások szolgálatára legyenek. Könyvtárunk karitatív célra ajánlotta fel az elkészült műveket, de még mielőtt új otthonra leltek volna, az olvasóterem könyvespolcaira függesztve még egyszer utoljára mindenki megcsodálhatta őket. Könyvtárunk vezetője, Szecsődi Zsuzsa – egykori tanárnőnk, Báder Katalin ötleteit is alapul véve – rendhagyó kiállítást szervezett a felcsúti asszonyok munkáinak, példázva a segíteni akarás, az odafigyelés, az összefogás erejét.

„A karanténidőszakban kezdődött minden, édes-

anyám, Tima Jánosné és Csizmadia Tiborné voltak az elsők, akik odahaza elkezdtek kötni, horgolni – meséli Szecsődi Zsuzsa. – Rövidesen egyre többen csatlakoztak a kézimunkázókhoz, s egyre többen ajánlottak fel fonalat számukra. Közben a közösségi oldalon másokat is lelkesítve folyamatosan hírt adtunk arról, hogyan haladunk. A négyzetek egyre csak gyűltek, majd néhány asszony nekilátott, és takarókká, párnákká varrta őket össze. A kiállítással a felcsútiak jósa és kreativitása előtt szerettünk volna tisztelni, s titkon, a szívemben édesanyám emlékének is felajánlottam ezt a kis bemutatót, ő időközben elment közülünk. Aki részt vett a kezdeményezésben, olyannyira megszerette a kötést, a varrást, a horgolást, hogy elhatároztuk: folytatjuk, hogy általa másoknak segíthessünk. Továbbra is szívesen fogadunk adományfonalat, s várunk közösségünkbe mindenkit, aki a hideg téli estéken szeretne egy kicsit alkotni – akár kézimunkaszakkört is indíthatunk.”

A tárlatot követően az elkészült munkák a Lea Otthonba kerültek, ahol egyszülős családok, magukra maradt, általában a húszas éveik elején járó várandósok és édesanyák újszülött kisbabájukkal vagy egészen kicsi gyermekükkel élik az életüket, egészen addig, amíg sikerül talpra állniuk. Többségük lakhatási probléma miatt kér elhelyezést a negyven egyen befogadására alkalmas otthonban, mintegy harmaduk bántalmazás miatt kerül be, a párja elől menekül ide. Évente közel 15 ezer nő szül gyermeket a 16–24 éves korosztályból, a legtöbbjük halmozottan hátrányos helyzetű. A Lea Otthont 2005-ben azért hozták létre, hogy segítsék a fiatalon anyává vált, krízisbe került lányokat és a válságos helyzetbe született babákat: hogy a kicsik az anyák lehetetlen életkörülményei miatt ne kerüljenek gyermekotthonba vagy nevelőszülőkhöz, hanem együtt maradhassanak az édesanyjukkal. És egyáltalán: hogy életessé váljanak.

Köszönet mindazoknak, akik munkájukkal csatlakoztak a segítők közösségéhez!

Akik kötöttek-horgoltak, varrtak, fonalakat adományoztak:

Apróné Salgóvári Erzsébet, Balogh Emese, Beniczky Anikó, Csizmadia Tiborné, Flier Jánosné Anna, Horváth Józsefné Marika néni, Ifjú Attiláné, Kelemen Mihályné Marika néni, Kreidl Józsefné, Molnár Anita, Molnár Csabáné, Szecsődi Lászlóné, Szilágyi Edit, Szilágyi Lajosné, Tima Jánosné, Vadász Vivien, Varga Lászlóné, Zámboné Tóth Emese, Bozó Jánosné, Körmendi Lászlóné, Körtélyesi Katalin, Nagy Jánosné Ilonka néni, Schmidt Istvánné, Tóth Józsefné, Tész Lajosné, Adamek Irén, Litter Erzsébet, Kiss Enikő

A felfedezés öröme

Falunk is csatlakozik az adventi ablakvadászathoz

Az ünnep közeledtével valóságos adventi naptárra változik a falu, nap mint nap más ablak világít majd díszesen, hogy kezdetét vehesse az „ablakvadászat”! Közösségünk immár másodjára csatlakozott az ünnepváró kezdeményezéshez, melynek lényege, hogy a Facebook-felhívásra jelentkező lakók december 1-jétől szentestéig feldíszítik saját ablakukat, házukat, kapujukat – jól látható helyen elhelyezve az adott decemberi nap számát is. Minden nap más felcsúti otthon ragyog majd, s bárki útrakergethet, hogy felfedezze a világító adventi ablakokat. Hogy megtaláljuk a soron következő számot és ablakot, abban a közösségi oldalon rendre 17 órakor megjelenő frappáns versikék vagy épp képrejtvények lesznek segítségünkre. Ha pedig célba értünk, ne feledjük el bedobni a nevünket a kihelyezett gyűjtődobozba, a szervezők jóvoltából karácsony napján, december 25-én ugyanis értékes ajándék kerül majd a legszerencsésebb ablakvadász karácsonyfája alá.

Közösségünk Kedvezmények a bölcsődei ellátásban

Beszámoló a képviselő-testületi ülés döntéseiről

Még nagyobb kedvezménnyel vehetik igénybe a kisgyermekes családok a bölcsődei szolgáltatást – többek között erről döntöttek a képviselő-testületi ülésen. De határoztak arról is, hogy községünk miként segíti a zöldhulladék gyűjtését, elszállítását, újrahasznosítását. Lapunknak dr. Sisa András jegyző számolt be a részletekről.

„Sok háztartásban okoz gondot a keletkező nagy mennyiségű zöldhulladék összegyűjtése és elszállítása, képviselő-testületünk a probléma megoldására a szolgáltató, a Zöld Bicske protokolljával összhangban programot dolgozott ki – kezdte beszámolóját dr. Sisa András. – Ennek legfőbb pontjai, túl azon, hogy a zöldhulladékot havonta egyszer a Hulladéknap-tárban megadott gyűjtési napon, a szolgáltató által kiosztott biológiailag lebomló 120 literes zsákban (legfeljebb öt köteggel) az ingatlanok elé ki lehet helyezni, hogy a szolgáltató elszállítsa, a következők:

- Az ingyenes lakossági szolgáltatás részeként egy köbméternyi zöldhulladékot minden hónap első hétfőjén bevihetnek a Zöld Bicske telephelyére (2060 Bicske, Csákvári út 45.).
- Amennyiben valakinek több-lethulladéka keletkezik, a Zöld Bicske ügyfélszolgálatán (2060 Bicske, Szent István út 1.) vagy telephelyén lehetőség van to-

vábbi biológiailag lebomló zsákok vásárlására, amelyben elszállítható a zöldhulladék.

- Várhatóan a 2022-es év elején minden felcsúti lakos számára biztosítunk házi komposztálót, így a zöldhulladékot – a környezettudatosság jegyében – újrahasznosíthatják.
- Amennyiben ágakat kívánnak elszállíttatni, kérhetik, hogy karbantartóink kiszálljanak, s az önkormányzat aprítójával megfelelő, a szolgáltató által elszállíttatható méretűre darabolják hulladékjukat.

Úgy vélem, hogy a pluszszolgáltatásokkal a zöldhulladék problémája megszüntethető” – tette hozzá a jegyző, aki kiemelte:

községünkben továbbra is tilos az avar és a kerti hulladék égetése, vagyis bírságra számíthat az, aki megszegi a szabályokat. A jövőben ugyancsak szigorúbb ellenőrzés várja azokat, akik gépjárműjükkel az utcán parkolnak: „Rengetegen parkolnak az utak mentén, ami a nagy forgalmú utakon nem csupán balesetveszélyes, de akadályozza a közlekedést és a közterületi karbantartó munkálatokat is. Minthogy a gépjárművek telken belüli tárolása kötelező, a későbbiekben az irányba mozdulunk majd el, hogy bírsággal sújtuk azokat, akik nem tartják be a közösség szabályait.”

A képviselő-testületi ülésen döntés született a bölcsődei szol-

gáltatás újabb kedvezményeiről is: „Hogy minél több kisgyermekes család tudja igénybe venni a bölcsődei ellátást, úgy határoztunk, hogy még több segítséget adunk mindazoknak, akik úgy döntenek, hogy beíratják gyermeküket – árulta el a jegyző. – A három gyermeket nevelő családok esetében ingyenessé válik a szolgáltatás, a két gyermeket nevelő családok 75 százalékos kedvezményben részesülnek, az egy gyermeket nevelő családok pedig 50 százalékos kedvezménnyel kérhetik az ellátást. S persze mindezt még árnyalják a jövedelmi viszonyok is. Úgy gondolom, a döntésnek köszönhetően immár olyan kismértékű havi díjjal számolhatnak a szülők, amely

lehetővé teszi, hogy mindazok, akik szeretnének, visszatérjenek a munka világába. Az én gyermekeim is bölcsődébe jártak – meséli András. – Úgy hiszem, a bölcsis időszak rendkívül meghatározó volt a fejlődésük szempontjából. Az, hogy együtt lehettek a társaikkal, a későbbiekben hatékonyabbá tette a beilleszkedésüket. Nálunk soha nem volt probléma az óvodai beszoktatás, jól elvoltak a gyerekek, nem sírtak, egyszer sem kellett idő előtt értük mennünk. Arról nem is beszélve, hogy mire óvodások lettek, túlestek a szokásos gyermekbetegségeken, s felkészült immunrendszerrel kezdhették meg az óvodai éveket. Felcsúton egyedülálló infrastruktúra és képzett pedagógusközösség várja a gyerekeket, úgy vélem hát, hogy érdemes a bölcsőde lehetőségével élni.”

Nagy Enikő, fotó: Dörme László Balázs

HIRDETMÉNY

Szeretettel várjuk a felcsúti lakóhellyel rendelkező, bölcsődés korú gyermekeket 20 hetes kortól 3 éves korig a Kastély Óvoda és Bölcsődébe.

AZ ELLÁTÁS INGYENES

- ✓ a három vagy több gyermeket nevelő családok, illetve
- ✓ a rendszeres gyermekvédelmi kedvezményben részesülő gyermekek esetén.
- ✓ 50 százalék kedvezményt biztosítunk azon családoknak, ahol két kiskorú gyermeket nevelnek.

További kedvezményről és a részletekről érdeklődni lehet:

Kovács Beatrix szakmai vezetőnél a 30/164-1155 telefonszámon,

e-mail-en: felcsutbolcsi@gmail.com, illetve

honlapunkon: www.kastelyovi.hu

Szeretettel várjuk a felcsúti gyermekeket!

Interjú „Az életet igenlem”

Beszélgetés Bársony-Goda Erzsébettel a hospice szolgálatról

Loyolai Szent Ignációl egyszer sakkozás közben megkérdezték: mit tenne, ha megtudná, hogy csak fél órája maradt hátra. Sakkoznék tovább – válaszolta. Készen állt. Összetartozott számára az élet és a halál. Korábban, amíg ősünk tudták, hogy a halál az élet része, természetes volt a halálhoz viszonyulás: a család körbevette a haldoklót, lehetőség nyílt a búcsúzásra, a dolgok elrendezésére. Mára a halál tabuvá, titokzatossá és félelmetessé vált. Többnyire besorozult a kórházak falai közé, van, hogy a haldokló mellett az utolsó napokban, órákban a szerettei sincsenek jelen. Nem tudjuk hát, hogy milyen az elmúlás, s mit jelent a haldoklót átkísérni az öröklétbe. Idén harmincéves a Polcz Alaine által idehaza is életre hívott hospice szolgálat, amely az elfeledett tudáshoz segít visszatalálni – haldoklónak és hozzátartozónak egyaránt. Bársony-Goda Erzsébet néhány éve csatlakozott a „kísérőkhöz”, lapunk olvasóinak a földi életből távozás megrendítően szép példáiról mesélt.

Forrás: pixabay.com

– **Társnak lenni az elmúlásban – kevesek kegyelme. Miért választotad ezt a hivatást?**

– Foglalkozás-egészségügyi asszisztensként és munkahigiénésként dolgozom, s bár a szakmámban is mások szolgálatára lehetek, mindig hiányzott az, hogy megérintsem a betegeket. Egyrészt ez a vágy vezetett el a tényleges ápolás felé. Másrészt pedig a személyes érintettség: korábban a férjemnél tumort diagnosztizáltak, korán észrevették, így sikerült legyőznie. Azóta szívügyem a megelőzés, és azóta tudom: azt, hogy megkapta a gyógyulás ajándékát, egyszer még vissza kell valahogy adnom. Sokszor láttam, hogy édesapám, a falu háziorvosa a szentmiséről hazafelé menet betér a betegeihez, s akár órákat is eltölt velük. Olykor magával vitt, sőt, még feladatokat is bízott rám, de a legfontosabb: megmutatta, hogy a betegnek a legnagyobb segítség az, ha a gyógyulása vagy épp a haldoklása idején odahaza, a megszokott környezetében, a szerettei között lehet, mert úgy egy kicsit könnyebb lesz a távozás. Munkált bennem mindez, s arra indított, hogy a hospice szolgálatába kapcsolódjak bele.

– **Egyáltalán: mi a hospice? Valóban meg lehet-e szelídíteni a halált?**

– A hospice – a szó jelentése: menedék, szeretetház – olyan súlyos, legtöbbször daganatos betegek ellátásával, testi és lelki szenvedéseinek enyhítésével foglalkozik, akik az orvostudomány szerint már nem gyógyíthatók, akiknek már semmilyen kezelés nem használ, sőt, inkább árt, s akiknek már csupán a tüneteik tompíthatók. Ám korántsem arról van szó, hogy vége az életnek, reményvesztetten várjuk a halált, hanem arról, hogy felismerjük: az élet minden egyes perce értékes, s lehetséges az utolsó heteket, hónapokat vagy akár éveket méltóságteljesen megélni. Szakszerű ápolással, hatékony fájdalomcsillapítással, valódi odafigyeléssel ez az időszak is széppé, tartalmassá, mi több, élhetővé tehető. A hospice-nak több színtere van: az úgynevezett hospice-házakban azok a betegek élnek, akik életük utolsó szakaszában olyan speciális ellátást igényelnek, amelyet odahaza a család már nem tud biztosítani. De működik az otthonápolás is – én magam ebben a szolgálatban veszek részt. Ilyenkor önkéntesként egy egész csapat van jelen a beteg mellett: orvos, nővér, gyógytornász, pszichológus, dietetikus, szociális munkás, lelkész, de mi, ápolók vagyunk azok, akikkel – leginkább a fizikai kontaktus miatt – a legszorosabb kapcsolat alakul ki, s akik a legvégén is ott vagyunk a betegekkel. Ezt a szolgálatot csak akkor tudjuk jól végezni, hogy megértjük és elfogadjuk: a feladatunk az elkísérés, nem más. Nem tudjuk megmenteni a beteget, de enyhíthetjük a fájdalmait, és segítő módon ott lehetünk mellette. Azt szeretnénk, ha a beteg igazán ember maradhatna – egészen az utolsó percéig.

– **Az élet két legfontosabb és legtermészetesebb pillanata, a születés és a halál mára kórházi keretek közé szorult, s napjaink egyik legnagyobb tabuja éppen a halál. Félünk szembesülni az elmúlással – nem csupán a sajátunkéval, de a másikéval, a hozzánk közel állóéval tán még inkább. Pedig előbb-utóbb kerülhetünk olyan helyzetbe, hogy a szerettünket az „utolsó métereken” kell kísérnünk.**

– És ez a kísérés aztán erőforrássá válhat, megkönnyítheti a búcsú, a gyász folyamatát. Ha pedig nem vagyunk egyedül benne, az még inkább segít elfogadni az elmúlást. Ezért is működik a hospice. Sokszor az emberek nehezen engedik be a szakembert a családjukba, van, aki azt mondja: „halálnővér” ne jöjjön ide! Pedig fontos, hogy segítsünk nekik feldolgozni akár a betegség, akár a halál gondolatát. Van, amikor a beteg nem tudja a diagnózist, és van, amikor úgy tesz, mintha nem tudná. De olyan is akad, aki már rég elfogadta, hogy nincs tovább, ám van valaki a családban, aki

értetlenül áll, tagad, s próbálja szépíteni a helyzetet: dehogy halsz meg, meggyógyulsz majd! Nem feltétlenül kell, hogy a rák halálos diagnózis legyen, sok minden múlik a gyógyulásba vetett hiten. Ám a hospice-ban nem történnek csodák. Ha valaki eljut odáig, hogy kérje a hospice szolgálatát, akkor legbelül tudja, mi fog következni, ekkor már elfogadta a sorsát. Meglehet, testet-lelket megterhelő terápiák, súlyos szenvedések árán meghosszabbíthatná az életét, de sokan ezt a kemény harcot már nem akarják, beletörődnek, hogy nem vagyunk élet és halál urai, s csupán szeretnék méltóságban, megfelelő életminőségben leélni a hátralévő életüket. A hospice-ban ebben tudunk segíteni. Talán meglepő megfogalmazás, de én az életet igenlem. Egy betegemet másfél évig kísértem. Volt egy bankancslistája, úgy élte az utolsó évét, hogy az teljes legyen, hogy megtegyen mindent, amit csak szeretne. Egy másik betegem kapott egy üres naplót a menyétől, aki azt kérte: írja tele az unokájának. Azt hiszem, ennél szebb nincs: nyomot hagyni az utánunk jövőknek, szabadon élni, s a végsőig teljes lényükkel ott lenni a számunkra legfontosabbak mellett. Persze idő kell a felkészülésre, a búcsúzásra, a dolgaink elrendezésére. Ezért baj az, hogy sokan már csak akkor kerülnek a hospice-ba, amikor az utolsó napjaikat élik. Ugyanakkor – noha meghalni egyáltalán nem könnyű, sőt, nehéz – úgy vélem, a halál nem is annyira a halottról, mint inkább a hátramaradtokról szól. A kísérés során kicsit „örökbe fogadom” tehát a családot is. A szolgálatomba beletartozik, hogy a hozzátartozóknak is megtanítsam, hogyan tudják végigcsinálni: miként tudják haldokló szerettüket a lehető legjobban segíteni, s hogyan képesek aztán nélküle élni. Meggyőződésem, hogy könnyebb azoknak, akik hisznek. Akik tudják: a halál valójában nem a vége. Csupán egy kapu, amely az öröklétbe vezet át.

– **Éppen egy éve magad is gyászolóvá lettél. Hogyan élted meg édesapád elvesztését?**

– A nyolcadik Goda gyermek vagyok, a legkisebb lány a családban, már itt nőttem fel Felcsúton. Csodás gyermekkorom volt – hála a szüleimnek. Nagyon szerettem az édesapámat, akinek voltaképpen a hivatásomat, a segítő szolgálatot is köszönhetem. Minden általam kísért beteg története megérint, sokan egészen közel kerülnek hozzám a kísérésük során, de persze édesapám halála sokkal jobban fájt. Ugyanakkor csodálatos élményben lehetett részem a távozásakor. Akkor, amikor apu a kórházban volt, egy nénit kísértem, minden nap meglátogattam őt az otthonában, és épp akkor halt meg, amikor apu. Ott voltam vele, mellettem halt meg, ezt ajándékként éltem meg, s a gyázmunkában is ez a tapasztalás segített: nem lehettem apuval az utolsó óráiban, de ott lehettem valaki mással, akivel rajtam kívül senki más nem akart ott lenni. Átkereteztem a történeteket, s ez sokat jelentett. Amikor apukámat gyászoltam, sokan úgy gondolhatták, hamar túltettem magam a halálán. Pedig nem így volt. Egyszerűen a kezdetektől tudtam, hogy ő már bennem él tovább. Amióta nincs már, sokkal jobban felerősödött bennem a segítség iránti vágy. Tanultam tőle valamit, ami egy életre elkísér engem. S ő úgy élhet tovább, ha az örökségét, a szolgálatát valahogyan továbbviszem.

– **Rengeteget adsz a haldoklóknak és a hozzátartozóknak. De mi az, amit te magad a szolgálatától kapsz?**

– Sokan kérdezik, miért csinálom ezt az egészet. Kicsit talán önzőség is van bennem: szeretek jó ember lenni, szeretem, ha hasznos vagyok, ha segíthetek másoknak. Apukám is azt mondta: ha segítesz, attól nem csupán a másíknak lesz jobb, de te magad is jobban érzed magad.

Nagy Enikő, fotó: Döme László Balázs

Mesesarok Téli vendégeim

Írta: Feketéné Schneider Mária, illusztrálta: Csepeliné Okszana

Korán beköszöntött a tél. November utolsó napjaiban már leesett az első hó. Beteg lettem. Nagyon fájt a torkom. Anya elvitt a doktor bácsihoz. Mire az utolsó vizsgálaton is túljutottam, kiderült, hogy tüdőgyulladást kaptam. Két hétig nyomtam az ágyat. Szörnyen unalmas volt. Kint meg csak egyre hullott a hó. Két-három nap múlva elállt a hóesés, és elkezdett fújni a szél. Ennek az lett a vége, hogy anyáék az ajtón is alig tudtak kimenni. A falu szélén lakunk, mellettünk az egyik oldalon hatalmas szántóföld terül el. A szél onnan fújta el a havat, és alaposan betakart bennünket. Néhol derékig érő hófal. Ennyi havat ritkán lehet látni, én meg ágyhoz voltam kötve. Ilyenkor! A doktor bácsi is, és anya is szigorú volt. Semmilyen könyörgésnek nem engedtek. Vigasztalásul anya hozott nekem egy madáretetőt, amit az ablakom előtti fára akasztott fel. Innen aztán mindent láttam. Ezután már nem unatkoztam egy cseppet sem. Órákig figyeltem a madarakat. Éhesek voltak, és csak az emberek jóindulatára számíthattak. Napraforgómaggal vendégeltük meg őket. Minden nap többen jöttek. A verebeket már ismertem régebből is, a cinegékét is. A többieket viszont még nem. Megkerestem őket a madaras könyvekben, hogy megtudjam a nevüket. Akkor derült ki, hogy a cinkék két fajtája jár hozzánk, a kékcinke és a széncin-

ke. A tengelic nagyon színes madár, a feje tarka, fekete farkát pedig fehér pöttyök díszítik. Néha tíz-tizenöt zöldike is megjelent. Akkorák, mint a verebek, csak szürkészöld a tolluk, és a szárnyukon van egy sárga csík. Erdei pintyünk is volt, neki is ízlett a napraforgó. Egyik nap felfedezte a madáretetőt egy hatalmas madár. Talán háromszor is nagyobb lehetett a verebeknél. Vaskos fehér csőrével és tarka tollruhájával csodaszép volt, ám ha berepült az etetőbe, minden más madarat elzavart. Addig nem engedett oda senkit, amíg jól nem lakott. És ez így ment napokig. A többi éhes kismadár csak várt, csak várt, míg ökelme hajlandó volt elhagyni az etetőt. Hiába próbálkoztak, hogy elcsenjenek egy-egy magot, nem engedte meg. Pár nap múlva megjelent egy harkály is. Ő is megkívánta a napraforgót, de a meggyvágó – mert így hívták – őt sem engedte be az etetőbe. Egy-más felé csíptek a csőrükkel. Valóságos harc alakult ki közöttük. A harkály bízott abban, hogy bejut az etetőbe, hiszen valamivel nagyobb volt, mint az ellenfele. A meggyvágó azonban nem akart tágitani az etetőből. Végül döntetlen lett az eredmény. A harkály el tudott csenni egy-egy szem magot, s amikor megette, visszajött, és bátran odarepült az etetőhöz, ismét felkapott egy szem magot, és megint elrepült. A meggyvágó ezután már nem akarta bántani.

Eljött a nap, amikor a sok éhes veréb megunta a várakozást. Őszszefogtak. Egyszerre támadták meg az etetőt. Ennyi madárral már nem bírt a meggyvágó, így a verebek is hozzájutottak a hönáhitott napraforgóhoz. Amennyi madár csak befért az etetőbe, mind betódult, és teljesen ellepték azt. Akinek odabent nem jutott hely, az a tetejére szállt, s onnan furakodott. Ami a nagy tolongásban a földre pottyant, azt a kívül rekedtek szerezték meg. Mindenkinek jutott az ennivalóból. A cinegék félénkek voltak, ők megvárták, míg nekik is lesz hely. Anya aznap kétszer töltötte fel a madáretetőt napraforgómaggal. A meggyvágó azonban nem hagyta ennyiben a dolgot. Másnapra erősítést hozott magával. Pontosan tizenegy meggyvágót számoltam össze az etető körül. Csodálato-

sak voltak. Még soha nem láttam ilyen madarat élőben, csak most, hogy van madáretetőnk. Pár nap múlva kialakult az étkezési sorrend, és egyetlen madár sem távozott tőlünk éhesen. Lassan felépültem, mehettem iskolába, de a madarokról akkor sem felejtkez-

tem el. Egészen tavaszig etettem őket. A jutalmam pedig az volt, hogy egy cinkepár a madáretető fölé építette a fészket. Ettől kezdve minden télen gondoskodtam a madarokról. Azóta kaptam két hullámos papagájt is. Szívesen viselem a gondjukat, szeretem őket.

Télen sem fáznak, bent vannak a melegben, és nekik nem kell az élelemért harcolniuk. Ti el tudjátok dönteni, hogy mi a jobb? Kint fázni, szűkölködni, de szabadnak lenni, vagy bent a melegen kényelmesen csipegetni a magokat, de rabságban élni?

Pályázati felhívás Kedves Iskolásunk, kedves leendő Alkotóművészünk!

Ha szeretsz rajzolni, festeni, s a Felcsúti Hírlap állatmeséit olvasva kedvet kaptál ahhoz, hogy te magad is illusztráld valamely történetet, akkor ragadj bátran ceruzát, ecsetet vagy bármi mást, s egy általad választott kézműves technikával „keltsd életre” az újságban megjelent kedvenc mesédet!

A legszebb, legötletesebb, legkedvesebb alkotás készítőit önkormányzatunk értékes ajándékokkal díjazza.

**Pályázatod beérkezésének határideje:
2021. december 20.**

Elkészüld művedet Schmidt Kata az önkormányzati hivatalban (8086 Felcsút, Fő u. 75.) várja.

Endreszes kalandok Felfedezőben

Fischer Éva elhivatottsága és a Sulizsák vagy épp az Erasmus+ program

Bár a járványhelyzet mindeddig nem tette lehetővé, hogy általános iskolánk pedagógusai és tanulói a nyertes Erasmus+ pályázat áldásait maradéktalanul élvezhessék, úgy tűnik, lassacskán minden adottá válik ahhoz, hogy végre csapatostul is elinduljunk európai felfedezőutunkra. Köszönhető ez az Endresz György Általános Iskola csupa életöröm tanárának, Fischer Évának, aki a másodikosok osztályfőnökeként – nem mellesleg öt gyermek édesanyjaként – nap mint nap azon töri a fejét: milyen újabb kezdeményezésbe, megmozdulásba, projektbe kapcsolódhatna be iskolánk.

A gondjaira bízott másodikosok otthonossá varázsolt osztálytermében találkozunk, ám egészen odáig különféle ruhadarabokkal megtömött zsákokon át vezet az utunk – ezek a környezettudatosság jegyében életre hívott Sulizsák program felcsúti „pályamunkái”. „Már másodjára csatlakozunk a programhoz, amely a textil-újrahasznosítás fontosságára hívja fel a figyelmet – árulja el Fischer Éva, a kezdeményezés felcsúti meghonosítója, aki a negyedik tanévét kezdte meg az iskolában. – A ruhaipar az egyik leginkább környezetszennyező iparág a világon, az ipari vízszennyezés egyötöde a ruhaanyagok kezeléséhez és színezéséhez kapcsolódik. A program arra ösztönöz, hogy ha esetleg kicsit átalakítva, átszabva sem szeretnénk már második esélyt adni megunt vagy kinőtt ruháinknak, ne dobjuk ki, hanem gyűjtsük össze őket, hiszen újrahasznosítva máshol még jó szolgálatot tehetnek. Az összegyűjtött ruhákért különként osztálypénzt kapunk, amelyet saját ötleteink megvalósítására

fordíthatunk.” Ám a ruhagyűjtés csupán az egyike a számtalan projektnek, amely – Fischer Éva kreativitásából – az Endresz György Általános Iskolában fut. 2020-ban „Éva néni” osztálya az első lett a PontVelem okosprogramban, amely értékes ajándékokért játékos formában inspirál a szelektív hulladékgyűjtésre. A győztes felcsúti osztály az összegyűjtött temérdek használt elemért, akkumulátorért, mobiltelefonért laptopot kapott cserébe.

A legjelentősebb program pedig, amelyben iskolánk részt vesz, az Erasmus+, melynek keretében a köznevelési intézmények úgynevezett mobilitási, valamint rövid vagy akár hosszú távú partnerségi projektek megvalósításához nyerhetnek uniós támogatást. Iskolánk tanára először arra a projektre pályázott, amely pedagógusok számára teremti meg a lehetőséget, hogy szakmai látogatást tegyenek valamely külföldi tanműhelyben. Éva a programot összefogó E-Twinning oldalán partnerségi kapcsolatokat kere-

Fotó: Fischer Éva

sett, elsőként a spanyolokra talált rá, aminek köszönhetően kilenc endreszes pedagógus számára adatik meg, hogy a dél-európai ország kiválasztott iskoláiban gyűjtsön tapasztalatot. Majd a lengyelekkel és az olaszokkal is együttműködés alakult ki, így vált lehetővé az, hogy a tanulók is esélyt kapjanak az utazásra. Éva álmodott egy nagyot, s legújabb dokumentációjában már a gyerekek mobilitására pályázott. Ez a pályázata is nyert, így összesen harminc diákunk és hat pedagógusunk utazhat majd el a három partnerország valamelyikébe, s mi is fogadóintézménye lehetünk a lengyel, a spanyol és az olasz küldöttségnek. Az utazások megvalósításához összesen mintegy 45 ezer eurónyi támogatás áll iskolánk rendelkezésére.

„Az előző iskolámban már találkoztam az Erasmus programmal, amelynek keretében külföldre utazhattam, hogy szakmai tapasztalatot szerezzek más országok iskoláiban, ám akkor a program háttér munkáiról mit sem tudtam – meséli Éva. – Felcsútra érkezve

szembesültem azzal, hogy az Endreszben még nem indult el ez a program, így elhatároztam, hogy belevágok életem eddigi legnagyobb vállalkozásába. Megpróbáltam. Bár az első pályázatom nem nyert, nem adtam fel, a következő tanévben is pályáztam. Nagy volt a boldogság, amikor nyilvánosságra hozták a nyertes pályázatok listáját, hiszen a mi iskolánk is szerepelt az Erasmus+ új résztvevői között. Bár a járványidőszakban nehezebb a külföldi utakat megvalósítani, néhány tanártársam szeptemberben járt a spanyoloknál, decemberben pedig mi látjuk őket vendégül. Lengyelországban is voltunk, hogy a külföldi kollégákkal előkészítsük a többi iskolalátogatást. A tanév során – ha a járványhelyzet engedi – számos utazás vár ránk, tavasszal már a tanulókkal együtt szeretnénk útra kelni, első állomásunk Spanyolország lesz. Úgy vélem, a program nagyszerű lehetőséget jelent mind a diákoknak, mind a tanároknak, hiszen lehetővé teszi számukra a tanuláshoz és az utazáshoz való

hozzáférést. Általa egy másik kultúrába, egy másik iskolarendszerbe pillanthatnak be, a tanárok új módszereket sajátíthatnak el, különösen az okoseszközök használata és a játékosnak az oktatási folyamatba integrálása terén, a diákok pedig az angol nyelv élesben gyakorlásával nagyobb tudásra tehetnek szert.”

Éva, mint mondja, köszönettel tartozik az iskola vezetőségének és a tanártársaknak, akik lelkesítették, támogatták, s hittek abban, hogy sikerülhet: „Soha nem akartam pedagógus lenni, a szüleim erőltették ezt a pályát, az angolt is ők választották, mondván, azzal bármit kezdek. Időközben alakult úgy, hogy magam is megszerettem a tanári hivatást, s most már hálával tartozom a szüleimnek. Bár már nem ez az első tanári állásom, itt, az Endreszben találtam meg magam. Ha előrukkolok egy ötlettel, azt a választ kapom: rajta, csináld! Így az embernek van kedve az elképzeléseit megvalósítani. Odahaza az öt gyermekem vár, a legnagyobb tizenhét, a legkisebb ötéves, ám az egész napnyi tanítás után sohasem fáradtan térek haza, sokkal inkább feltöltözve, boldogan, az iskola, a munkatársak, a tanulók energiájából ugyanis rengeteget tudok meríteni. Egyszerűen élvezem, amit csinálok. Azt mondom, a pályám csúcán vagyok.”

Nagy Enikő

Fotó: Tóth P. Flóra

Harangszó Katolikus vagyok?

A katolikus szó azt jelenti: egyetemes. Úgy is fordítják, hogy univerzális, egységes. Római katolikus egyházunk népszerűségét és népszerűtlenségét egyaránt nagyban köszönheti az alapvetésnek, miszerint kimondott feladatának tartja, hogy törekedjen az egyetemességre.

A tanítás egyetemességéért a pápa és a püspökök testülete, a magisterium, ismertebb nevén a pápai tanító hivatal felel. Ebben az intézményben születnek meg a döntések például arról, hogy mit vallunk, és mit nem. Mit, mikor és hogyan teszünk, és legfőképp: miért?

Hogyan nyilvánul meg ez a gyakorlatban?

Aki a katolikus egyház tanítását követi bárhol a világon, biztos lehet abban, hogy minden katolikus testvére és papja pontosan ugyanazokat a tanításokat tanulta, amelyeket ő. Ugyanígy a fogalmak alatt is ugyanazt értjük, az egyházi évünk ugyanúgy telik, a Szentírást is ugyanazon a szakaszon olvassuk naponta és ünnepeinken. Például ha valakit római katolikus szertartás szerint keresztelnek meg, ugyanazt a liturgiát mondja a pap Felcsúton, mint Rómában. De ugyanígy van ez a további szentségekkel és azok liturgiájával is. Egy szentmise, eucharisztia ugyanazokat a tartalmi elemeket (részeket) kell, hogy kövesse, úgy Magyarországon, mint Horvátországban, Indonéziában vagy a világ bármelyik országában. Ezek a következők: köszöntés, bűnbánati rész, könyörgés, az ige liturgiája, hitvallás, egyetemes könyörgés, az áldozati liturgia, a miatyánk, a békeszertartás, a szentáldozás és az áldás – mind-mind egymás után következnek minden országban.

Mindez nagyon fontos a katolikusok számára, mivel egyházunkban Jézus a fő, aki az Atyában van, és az Atya Őbenne. Jézus, aki egyházunkat az apostolokra építette, az embereknek adta hatalmát, hogy vezessék az egyházat a Szentlélek segítségével. Jézus Szentlelke pedig jelen van és munkálkodik az Anyaszentegyházban immár majdnem kétezer éve.

Ha tehát én az egyház tagja vagyok, akkor része vagyok az Isten titokzatosan működő szeretetközösségének, univerzalitásának. A Szentháromság szeretete pedig egységes, egyetemes, vagyis katolikus.

Baboss Botond

Katolikus információk

A felcsúti templom és a plébánia neve:

Nagyboldogasszony templom Felcsút, Felcsúti Római Katolikus Plébánia

A Felcsúti Római Katolikus Plébánia nem önálló plébánia, vezetését és a szolgálatot ellátja:

Bicskei Plébánia Hivatal, Az Isteni Ige Társasága (SVD)

A Bicskei Plébánia Hivatal elérhetőségei:

2060 Bicske, Hősök tere 1.,
tel: 22/350-751, 70/360-2529,
e-mail: bicskeiplebania@gmail.com,
honlap: www.bicskeiplebania.hu
Plébános: Burbela Gergely SVD
Káplán: Bonaventura Ngara Wula Laba SVD
Felcsúti állandó lelképásztori munkatárs: Baboss Botond (30/859-5140)
Felcsúti sekrestyés és harangozó munkatársak:
Jére Julianna (20/239-0067),
Jére Árpád (20/343-7031)
A képviselőtestület világi elnöke:

Noll Zoltán (20/217-3728)

Katolikus hitoktatók:

Jäger Tamás (Endresz György Ált. Isk.): 30/523-6319
Baboss Botond (Letenyey Lajos Gimn., Tech., Szakg.): 30/859-5140
dr. Cseh Kornél (Letenyey Lajos Gimn., Tech., Szakg.): 30/816-1365

Liturgiarend:

Felcsút: vasárnap 11.00 – szentmise/igeliturgia
Alcsútdoboz: vasárnap 9.00 – szentmise/igeliturgia;
szerda 17.30 – szentmise
Bicske: hétfő 7.00, kedd 18.00, szerda 7.00,
csütörtök 18.00, péntek 7.00, szombat 18.00,
vasárnap 9.00 – szentmise;
csütörtök 17.00 – szentségimádás
Csabdi: vasárnap 11.00 – szentmise

Katolikus kórházlelkészi szolgálat (Székesfehérvár, Tatabánya, Csákvár, Mór):

Elérhetőségek: 30/735-5953,
info@korhazlelkeszseg.hu

Fotó: Getty Images/iStockPhoto

Harangszó Legyetek híresek!

Hős Csaba

Vajon ki ne szeretne legalább az élet egy területén sikeressé és híressé válni? Ez az örök ember egyik legrejtettebb ösztönös vágya. Híressé lenni. Csak hogy egy kicsit odairányítsák mások a tekintetüket a sikereinkre. Csak hogy mértékadó legyen a véleményünk és a jelenlétünk. Csak hogy picit irigyelt legyen az életmódunk. Csak hogy büszkén húzhassuk ki magunkat.

Pál apostol azt hirdeti a thesszalonikai keresztyéneknek, hogy: legyetek híresek, híresüljete el! (vö. I. Thessz. 4,9–12) A magyar fordítás eredetije, amit úgy olvasunk itt, hogy „becsületbeli dolognak tartásotok”, az valami olyasmit jelent, hogy „becsüljenek titeket azért”, „legyetek híressé amiatt”, „híresüljete el”! A mennyei Atya szeretett gyermekei vagytok, s az ő szeretetében megfürödve, megmártózva az életetek híressé lehet, elhíresülhet, mértékadóvá, figyelemfelkeltővé válhat. Hogyan és miben? Az ige üzenete öt tanácsot ad:

1. Csendesen

Abban híresüljete el, hogy csendes életet éltek. Mert a ricsajnak és a világ lármájának megvan az a természete, hogy idővel belsővé válik, s azonosul az ember belsőleg is a lármával és zaklatottsággal. Isten gyermekei a külső láрма ellenére is élhetnek csendes életet. Nem vibráló élettel kell felhívni magunkra a figyelmet, hanem egyfajta ellenkultúráként csendes, nyugodt élettel válhatunk felkiáltójellé. Azzal a csenddel, ahol az Isten is meghallható.

2. Magunkkal foglalkozva

Abban is elhíresülhetnek Isten szeretettjei, hogy a maguk dolgával foglalkoznak. Thesszalonika polgárai kifelé éltek. Maguk felől a figyelmük mindig másokra irányult. Mindig más dolgába ütötték az orrukat, mindenben okosabbak voltak másoknál, mindenben a másik életét minősítették, értékelték, irányították. Mennyire mai! Nem magammal foglalkozni, hanem a másikkal. A másik életével, a másik dolgával, a másik családjával. Ám ha az ember a másikkal foglalkozik, akkor magára s az övéire sem ideje, sem energiája, sem gondolata nem marad. Mekkora bölcsesség hát az ige tanácsa: ki-ki a maga dolgával törődjön!

3. Munkával

Harmadszor, hogy tulajdon kezetekkel munkálkodtok. Az antik görög világban abszolút torz volt az átlagember munkához való viszonya. Lenézte a görög ember a munkát, különösen a kétkezit. Alacsonyrendűnek tartotta, mondván, hogy rabszolgadolog. Sőt, még híres filozófusok is azt tartották, hogy napi két óránál többet dolgozni méltatlan az emberhez. Veszélyeztette ez a munkához való hozzáállás a keresztyéneket is. Ezért üzeni az ige, hogy a munka több mint kenyérkereset és megélhetés, vagy kényszer, vagy szükséges rossz. A munka isteni feladat, küldetés, parancs, kis túlzással: szent dolog, isteni rend. S ebben, a maguk területén híressé lehetnek Isten szeretett gyermekei, mert másképp állnak hozzá, mint környezetükben sokan.

4. Tisztességben

Aztán ott van a negyedik javallat: tisztességes életet éljete el, erről híresüljete el! Erre van igen égető szüksége ma is úgy a magánéletnek, mint a hivatásoknak, szakmáknak. Oscar Wilde írja: „Akinek nyörő kártyái vannak, mindig tisztességesen játszik!”

5. Függetlenül

Végül azt is mondja az ige: arról legyetek híresek, hogy nem vagytok rászorulva senkire. Arról van itt szó, hogy az az ember, aki az Istennek adja át életét, aki a Krisztusnak szolgáltatja ki az életét, hihetetlen függetlenségre tesz szert. Akkor tudatosul, hogy életem egyes-egyedül szerető Atyámon függ, rajta múlik. Ha neki vagyok kiszolgáltatva, akkor senki másnak. Ha neki nem szolgáltatom ki az életemet, akkor mindenki kiszolgálója, sőt kiszolgáltatót lesznek. Abban híresülhet el az életünk, hogy tőle, a Királytól függünk – senki mástól.

Csendes életet éljete el, a magatok dolgával foglalkoztatok, munkálkodjatok, tisztességesek legyetek, s Istentől függjete el! Ha ezekből valami valósággá válik, akkor fényesebbek lesznek hétköznapijaink.

Fotó: pexels.com

Kert Alternatív örökzöldek

Fotó: best4hedging.co.uk

A tujafélék az elmúlt évtizedek meghatározó növényei voltak a díszkertekben. Kiváló sövények és önálló szoliteretek. Ám a globalitás eredményeképpen különféle kórokozók támadták meg őket, így bár kezdetben nem igényeltek gondozást, ma már állagmegőrzés céljából is rendszeres vegyszeres védelemmel kell ellátnunk dísznövényeinket. A kertészek funkcionális alternatívát kerestek, amellyel kiválthatják a tujaféléket. Két csodálatos örökzöldet mutatunk be, amelynek nagyon kevés gondozást igényelnek, mégis kertünk díszei lehetnek.

Babérmeggy (*prunus laurocerasus*)

Örökzöld lévén telén-nyáron levélben marad. Árnékban nem olyan intenzív, napon és félárnyékban teljeseedik ki igazán. Minden talajon jól érzi magát, megfelelő vízpótlás esetén egy-egy fajtája a négy-öt méteres magasságot könnyedén elérheti. Bőrözött leveleivel átláthatatlan kerítés nevelhető belőle. Tömegben nyírható, gyorsan regenerálódik. Ültetési tőtávolsága sövény esetén 80 centiméter. A marhatrágyával kevert talaj erős sarjadást eredményez, ezen az első években vízpótlással kell segíteni. Megfelelő nevelés esetén kártevője ritkán támad. Legfeljebb levélfodrozódás és lisztharmat jelenhet meg. A törpe

babérmeggytől az óriás babérig több mint negyven fajtája beszerezhető.

Korallberkenye (*photinia fraseri*)

Sövénynek és önálló szoliternek egyaránt nevelhető. Jól viseli a napfényt és a félárnyékot is. Közepesen vízigényes, mindenféle talajban otthonos él. Megfelelő metszés és folyamatos trágyázás hatására sűrű sövény növeszt. A fiatal hajtás vörös színben pompázik, s fokozatosan átvált élénkzöld színre. Folyamatos nyírás esetén a vörös és a zöld szín kimagasló díszítőértékkel bír. Tavasszal és nyár vége felé nyírható. A színekavalkád minden nyírás után megjelenik. Kártevője szinte alig van, betegsége nem fogékony, csak abban az esetben, ha a tartási körülmények a növény leépüléshez vezetnek. Csodálatos fehér virágot nevel, melyek még jobban kiemelik a növény kuriózumát. Ültetési tőtávolsága minimum 80 centiméter, több sorban, eltolással is ültethetjük.

Mindkét növény csodaszép, a téli csapadék viszont kárt tehet bennük, ezért intenzív hóesés esetén érdemes eltávolítani a rájuk rakódott havat. Sűrűségük miatt a madarak kedvenc búvóhelyei, lehetőleg ne zavarjuk hát a megbúvó kis telelőket.

Kertészeti Áruda

Konyha Vegán cukkinifőzelék egybesült lencsefasírttal

Kertész Róbert vegán Ironman rovata

Hozzávalók (a főzelékhez):

700 g cukkini
1 fej vörshagyma
2 ek. kókuszszír
2 ek. rizsliszt
1,5 dl növényi tej
1 tk. kapor
só, bors

Elkészítés:

A cukkiniket megmossuk, a két végét levágva apróra reszeljük. A hagymát apróra vágjuk, egy evőkanál kókuszszíron megpároljuk. Majd a cukkiniet ráöntjük a hagymára, sózzuk, borsozzuk, kaprot szórunk bele, s lefedve főzzük, amíg meg nem puhul (kb. 15 percig). Ezután beletesszük a rizslisztet, az egy evőkanál kókuszszírt és a növényi tejet. Sűrűsödésig keverjük.

Hozzávalók (a fasírtához):

400 g (4-5 db kisebb krumpli) héjában megfőzve
500 g főtt lencse
3 db közepes lilahagyma apróra vágva
3-4 gerezd fokhagyma átpasszírozva
1 bögre zabpehely
2 evőkanál ketchup
1 evőkanál mustár
só, bors, kakukkfű, pirospaprika
fél bögre napraforgómag serpenyőben olaj nélkül megpirítva

Elkészítés:

Előmelegítjük a sütőt 180 fokra, kibélelünk egy magasabb falú sütőformát sütőpapírral, majd egy tálban krumplitoróval összetörjük a (meghámozott) főtt krumplit – nem turmixoljuk! Hozzákeverjük a lencsét, a hagymát, a fokhagymát, a zabpehelyt, a ketchupot, a mustárt, a fűszereket, a pirított napraforgómagot, és villával jól összedolgozzuk. Majd beleegyengetjük a masszát a kibélelt sütőformába, 180 fokon 35 percig sütjük. Amikor elkészült, hűlni hagyjuk, kivesszük a formából, és áthelyezzük a rácsra, hogy teljesen ki tudjon hűlni – az első órákban elég puha lesz, a legjobb, ha még néhány órára vagy akár egész éjszakára hűtőben hagyjuk.

Kathreiner Tünde

Az emberi test működése, egészsége mindig érdekelt. Tanulmányaimban is ezen az úton indultam el, s egészségtanárként végeztem a Pécsi Tudományegyetemen. Dóra lánykám születése előtt vegetáriánus étrenden éltem, jelenlegi hivatásomat is azért választottam, hogy minél több embert elérjek, hirdelve az egészség, az egészséges életmód fontosságát. Sokat tanultam a különféle egész-

ségmegtartó módszerekről, hitem szerint fontos, hogy az embereknek legyen idejük odafigyelni a helyes táplálkozásra. Legfőbb társam a konyhában az egyedülálló, innovatív, multifunkciós konyhai robotgép, a Thermomix, avagy a „minikonyha”, amely azok számára is segítség lehet, akik speciálisan táplálkoznak, s azok számára is, akiknek esetleg kihívást jelent egy-egy konyhai művelet.

Mozaik Tudta-e, hogy...

1978. május 15-én tűz ütött ki Szúnyogpusztán, melyről a Dolgozók Lapja május 17-i számában az alábbiak szerint tudósított:

Tűz Fejér megyében

Hétfőn a késő éjszakai órákban veszélyes tűz keletkezett Fejér megyében. Az Alcsútdobozai Egyetértés Termelőszövetkezet Felcsút szúnyogpusztai üzemegységében – eddig még ismeretlen okból – kigyulladt egy 60 x 20 méteres könnyűszerkezetes állattartó épület. A tűznek hatezer tyúk is martaléka lett. A tűz további pusztítását a nagy erővel kivonult állami és önkéntes tűzoltóegységek több órás megfeszített munkával megakadályozták. Az anyagi kár jelentős. A tűz okát és keletkezésének körülményeit bizottság vizsgálja.

Noll Zoltán

(A kép illusztráció, forrás: latimes.com)

Isten éltesse!

Mészáros László polgármester november hónap legalább hetven esztendő megélt születésnaposait is köszöntötte.

Szecsődi Istvánné a 72., Rácz Jánosné a 77., Marton Józsefné a 79., Bak István a 78., Gebauer Lászlóné a 79., Gulyás Ferencné a 78., Szabó Lajosné a 88., Szöcs Dezső a 79., Nagy Jánosné a 94., Biró Józsefné a 78., Németh Lászlóné a 73., Tóth László a 88., Matus István Elemér a 76., Koch László József a 75., Czagler Zoltánné a 75. születésnapját ünnepelte.

Isten hozta!

Ősszel két újszülött érkezett közösségünkbe.

Katona Noel – Katona-Varga Gabriella és Katona Bence kisfia – 2021. október 22-én,

Körmendi Péter – Körmendi Zsófia és Körmendi Ádám kisfia – 2021. november 3-án született meg.

Ezúton tájékoztatunk minden Invitel kábelszolgáltatást igénybe vevő tv-nézőt, hogy a Puskás TV 2021. július 15-től a 944-es csatornán HD minőségben nézhető. Kérjük Önöket, hogy készülékeiket hangolják újra.

Hirdetésméreték

1/10 fekvő:	90x50 mm
2/10 álló:	90x105 mm
2/10 fekvő:	184x50 mm
1/4 álló:	90x131 mm
1/4 fekvő:	184x63 mm
1/2 fekvő:	184x131 mm
1/2 álló:	90x 268 mm
1/1 tükör:	184x 268 mm
1/1 kifutó:	210x297mm
	+ 5-5 mm kifutó

Vasúti biztosítóberendezés, távközlés és erősáram tervezése, kivitelezése

Hungaro Petrol Kft.

Üzemanyagok, kenőanyagok, autófelszerelések, kávé, üdítő széles választékával várja Önt **mindennap 5.30-tól 20.30-ig a felcsúti benzinkút!**
8086 Felcsút, Fő u. 220.
Tel.: 22-594-064

VÁL-VÖLGYE PÉKSÉG ÉS HENTESÜZLET

Kínálatunk:
• sertéshús • baromfihús • húskészítmények
• pékáru • tejtermék • üdítő • szárazáru

Nyitvatartás:
H-P: 05.30-18.00
Szombat: 05.30-14.00
Vasárnap: Zárva

8087 Alcsútdoboz, Béke utca 1.
Tel.: 06-20/535-0503
facebook.com/valvolgyepeksseg

SZERETETTEL VÁRJUK KEDVES VÁSÁRLÓINKAT!

Friss tojást, roppanós almát és édes almalét egy helyről a termelőtől, Felcsút Szúnyogpusztán a tojóháznál.

PÁK-TO Kft.
Tel.: +36 22 701 966
www.jotojas.hu

Céges karácsonyi party a Mészáros Pub & Pizzeriában!

40 főig vállaljuk céges rendezvények lebonyolítását! Ajánlatkérésért keresse értékesítési vezetőnket: Samicskov Sebastian +36 30 172 2650
e-mail: samicskov.sebastien@meszarosgasztro.hu

meszarospub www.mesarospub.hu +36 30 486 2385

Műszaki kereskedés nyílt az Agro-Felcsút Kft.-nél

A környék legnagyobb raktárkészletével várjuk kedves vásárlóinkat!

Agro-Felcsút Kft.
Telefon: 06 20 284 9076
Cím: 8086 Felcsút, Fő u. 1.
E-mail: kozpont@agro-felcsut.hu

Konferenciák, rendezvények, lakodalmak kiváló helyszíne, a festői Alcsúti Arborétum mellett. Keresse fel éttermünket is!
www.puskashotel.hu
info@puskashotel.hu
foglalas@puskashotel.hu
Telefon: 22-701-017

GONDOS TŰZÉP
Alcsútdoboz, Petőfi S. u. 7.

Nyitva tartás:
Hétfőtől péntekig 8.00–16.00
Szombaton 8.00–12.00

Rendelést telefonon is felveszünk!
Telefon: 22-252-106
20-972-7750

Közérdekű információk

Bicskei Járási Hivatal – ügyfélfogadás: Bicske, Kossuth tér 14.

Minden hónap első hétfőjén, 13.00–16.00

Tessely Zoltán országgyűlési képviselő fogadóórája:

Bicske, Szent István út 1.

Páros héten: szerda, 16.00–18.00

Páratlan héten: csütörtök, 10.00–12.00

Önkormányzati Hivatal – ügyfélfogadás: Tel.: 22/594-036

Hétfő: 8.00–16.00

Szerda: 8.00–16.00

Péntek: 8.00–12.00

Polgármesteri fogadóórák: Tel.: 22/594-036

Hétfőn 8 órától,

előzetes időpontfoglalás alapján, amíg van érdeklődő.

Orvosi rendelő, Faluház: Fő u. 137., tel.: 30/876-8145

Hétfő és szerda: 12.00–14.00

(szerdán 9 és 11 óra között tanácsadás),

kedd és csütörtök: 13.00–15.00,

péntek: 8.00–12.00

Gyógyszertár, Faluház: Fő u. 137., tel.: 22/252-550

Az orvosi rendelő rendelési idejében tart nyitva.

Fogászat, Faluház: Fő u. 137., tel.: 22/353-250 (dr. Hargitai László)

Szerdán 11 és 16 óra között (előjegyzés alapján)

Gyermekorvos, Tamássy-Margalit-kúria:

Fő u. 68., tel.: 20/395-5555 (dr. Varga László)

Kedd: bejelentkezés 12 és 15 óra között,

rendelés 13 és 15 óra között

Csütörtök: bejelentkezés 13 és 15 óra között,

rendelés 14 és 16 óra között

Orvosi ügyelet: Az orvosi ügyeket a bicskei központi ügyelet látja el.

Tel.: 70/370-3104 és a 104-es központi hívószám

Hétköznap délután 4 órától másnap reggel 8-ig,

hétvégét és ünnepnapokat megelőző utolsó munkanap

16 órától az azt követő első munkanap 8 óráig.

Védőnői szolgálat, Faluház:

Fő u. 137., tel.: 30/970-8517 (Makai Kinga védőnő)

Tanácsadás szerdánként 9 és 13 óra között

(előzetes bejelentkezés minden esetben szükséges)

Faluház: Tel.: 22/594-368, Szarvas Józsefné: 70/450-8704

Posta: Fő utca 73., tel.: 22/594-049

Hétfőtől péntekig 8-tól 16 óráig

Könyvtár: Fő u. 68., tel.: 70/338 4814

Hétfőtől péntekig: 8.00–12.30, 13.30–16.00

Körzeti megbízott: Fő u. 191., tel.: 20/526-8664 (Gáfor János)

Esély Gyermekjóléti Alapítvány: Fő u. 68., tel.: 22/999-424, 70/450-8733

Fotó: Döme László Balázs

Felcsúti Hírlap

A Felcsúti Önkormányzat hivatalos, ingyenes hírlevele, megjelenik havonta huszonnégy oldalon, 800 példányban.

Nyilvántartásba véve a Kulturális Örökségvédelmi Hivatal által 163/2233/3/2011. számon.

Felelős kiadó: dr. Sisa András jegyző, **Kiadja:** Felcsút Község Önkormányzata, **Hirdetésfelvétel:** titkarsag@felcsut.hu,

Kéziratleadás: 20/336-2680; **hirlap@felcsut.hu**, **Terjesztési észrevételek:** muszak@felcsut.hu